

List izlazi tjedno. Godišnja preplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 11

ŠIBENIK, 17 ožujka 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Krvavi noževi

Nož nije od jučer. Duga je njegova povijest. Ali, koliko je duga, koliko je i strašna.

I sjekiru i strelicu i nož poznamo iz davnih davnina. Sve je to oruđe, nekoč, čovjek izmislio i izradio da ga upotrebi u svakidašnjim životnim potrebama. Za održanje vlastitog života.

Sjekira je obarala stabla za vatru, strelica pribavljala životinjsko meso, a nož rezao kruh i drugu hranu.

A sada samo o nožu.

O, taj nož! Taj krvavi nož!

Ko zna, dali se je s njim više razrezalo kruha ili ljudskoga mesa?

U zadnje vrijeme, u veoma kratkim razmacima, nož je, baš u ovim našim krajevima, izvršio svoje krvavo djelo.

Najprije smo čuli o Tijesnomu. Tamo je nož, u rukama pitanca, oduzeo život jednom čovjeku. Prestrašiše nas oni krikovi koji su, po zadnjiput, prodirali iz slomljenih grudiju, ali smo se tješili, da je to osamljen slučaj jednog pojedinca, kojemu je vatra alholola zaplamsala u mozgu i obezumila ga.

— Ali to bijaše prazna utjeha.

Nismo mogli ni zaboraviti Tijesno, kad se iz Oliba proširi vijest, da su, noću, nepoznati zlikovci provalili u tihu kućicu neke neće starice i divljački je, bez osjećaja, umorili.

Pa što im je ta starica mogla učiniti?

Imala je nešto prištene u dolarima, koje joj poslaše njezini iz mukotrpe Amerike. Patila je i štedila za crnije dane, a ljudi neljudi, radi tog krvavo stečena novca, oduzeše joj mirni starački život.

— I kao da taj krvavi nož neće da otpočine u koricama!

Do nas dopire i treći krik. Krik čovjeka koji se trza u zadnjoj snazi i napušta zemlju, na kojoj ostavlja osirotelju obitelj.

Taj treći krik je iz Mandaline.

U krčmi, nakon dugog ispržnjivanja čaša, jednostavno mu se približi i s nožem, u koji je izlio dugo nošenu mržnju, probuši ga na pet šest mjesta.

Nama nije do toga da upiremo prstom u pojedina sela, pa da

Svi udovi su uzbunjeni radi braće u Meksiku

Udovi su povezani medu sobom, a svi opet s glavom. Zato, ako nas netko ubode u bilo koji ud našega tijela, svi udovi osjeti taj bol i unjima nastane uzbudjenje.

Sto vidimo u čovječjem tijelu vidimo i u katoličkoj Crkvi.

Prema Kristovoj nauci svi mi katolici skupa s Kristom sačinjavamo jedno duhovno tijelo. Krist je vrhovna glava, a mi smo udovi toga tijela.

Katolička Crkva je velika obitelj, a njezini članovi su braća u Kristu.

I zar će nam biti svejedno, kad nam netko ubija braću? Zar nećemo ustati na njihovu obranu, pa nalazila se ona u Americi, Africi ili Aziji?

Našu braću u Meksiku proganjaju, muče i streljuju. Zato je pravo i nužno da se uzbune svi katolici svijeta.

Pa, doista, vidimo, baš u tom pogledu, divnih primjera, u kojima se odražava ona nadnaravnna općenitost, unutarne jedinstvo i uvijek budna snaga naše Crkve.

Na obranu proganjene meksičke braće usteđe, najprije, sam Papa. Iz svog Vatikanskog Grada je uputio svim katolicima ogorčeno pismo i svrnuo im oči na državu, u kojoj novovjekovni pogani krvoljčno muče nevine ljude samo zato, jer neće da se odreknu Boža i svoje Crkve.

Papa je progovorio! A mi znamo, da on, tako svećano, govori samo u važnim prigodama. I kad progovori, čuje ga čitav svijet!

I papin je poslanik, nadbiskup Leopold Ruiz, koji se, iša kako ga potjeraje iz Meksika, zaklonio u državu Texas, upravo svim preostalim meksičkim biskupima, svećenicima i vjernicima poslanicu pod naslovom: Crkvi slobodu!

U Washingtonu se sabraše 3 američka kardinala, 9 nadbiskupa i 66

vičemo: Gledajte ih, takvi su vam ti ljudi. — Znamo dobro, da se je sve to moglo i negdje drugdje dogoditi. Zato ne gledamo na to kao na pojedine slučajeve, nego kao na pojavu koja svojim odvratnim, izobličenim licem ulijeva strah i grozu u svaku plemenitu dušu.

Krvavi noževi nas straše . . . Nisu li oni znak, da je naša uljudba rastrovana? Da se povraćamo u barbarško doba, kad su ljudi bogovima prinašali čovječe žrtve i hranili se raskomadanim udovima brata čovjeka?

Pojave ubojstava i umorstava su učestale. Padaju glave u krčmi i

biskupa. Tu najoštrije osudiše zvijerske progone i zatražiše od američke vlade da, što prije, ustane na obranu proganjениh.

U sjevernoameričkoj državi Indijski osnovalo se udruženje, većinom mlađih ljudi, pod nazivom: „Prijatelji katoličkog Meksika“. Na 12 prosinca, kada se slavi blagdan Majke Božje gyaladupske, zaštitnice Meksika, svi članovi tog društva svećano obećaše, da neće, čitavu godinu dana, piti opojnih pića, ni pušiti, ni ići u kino ni u kazalište! A sve to kao žrtvu Bogu da prestanu okrutna progonstva. — Ako, kroz to vrijeme, ne zavlada mir, oni će nastaviti svojim žrtvama!

— Kolumbovi Vitezovi su najjače američko katoličko udruženje. Broji preko milijun članova. I ti vitezovi priredeši u milijunskom Newyorku velike prosvjedne ophode i zborovanje, na kojem odlučiše: moliti Boga za proganjene, napisati povijest progona i američkoj vladi poslati protest, jer svojim mukom pomaže krvnike.

Javiše se i škotski katolici! Oni su meksičkom ministru pretsjedniku uputili pismene izraze negodovanja, i pozvali ga da prestane s progonom katolika.

Val ogorčenja se sve više širi, i, kamogod dopre, nalazi odaziva.

— Katolici se, tako lako, ne predaju!

Katoličke pobjede

Umro je kao majka . . .

Sve donedavno smo mogli, skoro svaki dan, po novinama čitati ime velikog francuskog državnika Rajmunda Poincaré-a. Sada ga ne čitamo tako često, jer se je već preselio na drugi svijet.

Poincaré je, po krstu, bio katolik, ali u životu, iako ne protivnik, a ono

u kući; u pijanstvu i trijeznosti; po danu i u noći.

Groza te hvata kad vidiš da se danas tako hladnokrvno ubija čovjek. Ubija kao pile!

Sva duga zlodjela su razumljivija od ubojstva. I lakše se oprashtaju. I brže zaboravljaju. — Ubojstvom oduzimamo čovjeku najveće i najtemeljnije pravo, pravo do života.

Svaki život skriva u sebi neku veličinu i tajanstvenost. Ali, opet, nijedan toliko kao čovječji. Čovjek je Božje djelo, najljepša Božja umjetnina. I nitko nema pravo da razbijje i uništi tu umjetninu osim onog velikog Umjetnika iz

ravnodušan prema vjeri. Ali četiri zadnje godine, kad se povukao iz javnog života u tišinu malenog mjesa Sam-pigny, doživi u duši snažan preokret: — povratio se vjeri svog djetinjstva.

Svake godine je u Sampigny-u primao djecu poslije prve sv. Prcišćestvi, obdarivao ih i nagovarao da se za nj mole.

Njegova majka je bila uzorna kršćanka. Zato je, jednom, rekao svojti: Ako već umrem, hoću da umrem kao moja majka!

I zaista: umro je, potpuno pri svijesti, kao kršćanin. Zadnji njegov pokret je bio taj da se prekrižio i svećeniku ponudio ruke za sakramenat svetog ulja.

Poincaré, nekadašnji slavni predsjednik francuske republike, pokopan je u grobu, nad kojim se, prema njegovoj vlastitoj želji, izdiže jedini znak spasenja: Kriz.

Admiral u pustinji

Pred 13 godina, francuski admiral Malcor, ostavio je službu, i nitko nije više znao za njega. Ni rodbina, ni prijatelji, ni vojnički drugovi!

Sad je Eduard Sneider, pisac, otkorio stan tog bivšeg admirala. Našao ga u pustinji Tuniziji, blizu Sidi Saad. Slučajno se namjerio, predvođen od nekoliko Arapa, na njegov stan i doznao za povijest njegovog života.

Kad je napustio admiralsku službu, dovrši bogoslovne nauke i bi zareden za svećenika. Kao redovnik poseđe u pustinju i sada, skupa s drugom trojicom redovnika, poučava u Kristovoj vjeri berbersko pleme Zlass.

Tako živi nekadašnji admirал, potpuno odijeljen od svijeta, u kući od ilovače, u kojoj je najveća dragocijest mala kapela. — I sretan je, jer živi za Krista!

MORSKI PAS BEZ SLOBODE. Prošlih dana je Ante Gvozdanović, ribar iz Sutivana, donio u Split morskog psa, dugog tri metra. — Tako pas izgubi svoju slobodu. Ali gubitak slobode nije tako strašan za životinju kao za čovjeka!

kojega je ruku nekoč i proizašla.

Ako je išta nedotakljivo i ne-povredljivo, to bi morao biti čovječji život! — Zato je i Bog, u gromoru i blijesku, preko velikog narodnog vođe Mojsija, dao nepromjenljivu zapovijed: — Ne ubij!

Kratka je ta zapovijed, ali odlučna, snažna i prodorna kao tutanj gromova. Shrvari sragom te velike zapovijedi, slomimo, jednom zauvijek, sve krvave noževe, i uronimo u duboku istinu, da smo svi ljudi među sobom Božja djeca! Zato se grijmo na suncu života, dok nas Gospodar ne pozove k sebi.

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom
II. nedjelja kozirme

EVANDELJE SV. MATEJA (17, 1-9). U ono vrijeme: Uze Isus slobom Petra i Jakova i Ivana, brata njegova, i povede ih na goru visoku nasamo, i preobrazi se pred njima. I zasja lice njegovo kao sunce, a haljine njegove postadoše bijele kao snijeg. I, gde, prikazuje im se Mojsije i Ilija govoreći s njime. A Petar odgovarajući reče Isusu: „Gospode, dobro nam je ovđe biti; ako hoćeš, načinimo ovđe tri šatora: tebi jedan, Mojsiji jedan, a Iliji jedan.“ Dok on još govoraše, gde, oblak sjajan zasjeni ih, i eto glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubljeni, u komu sam se dobro nastadio. Njega slušajte! A učenici čuvi pašože ničice, i prepadoše se veoma. I pristupivši Isus dotakne ih se, i reče im: Ustanite, nemojte se bojati. I podignuvši oči svoje nikoga ne vidješe, do samoga Isusa. I slikeći s gore zapovjedi im Isus govoreći: Nikome ne kazujte viđenje, dok Sin čovječanski od mrtvih ne uskrse.

Pouka:

Na vrh visoka brda popeo se Isus, a slobom je poveo Petra, Ivana i Jakova. Na visini imali su sva trojica sreću vidjeti preobraženje svog Učitelja. Njegovo je lice postalo sjajno, a haljina bijela od snijega.

Ljepota Isusova ih je očarala i potpuno osvojila.

Isus je, i inače, bio lijep; ta imao je dušu koja je bila najvjerniji odraz Božje Ljepote. Ali u onom času Isus je pokazao i nešto od svoje božanske ljepote, dio svog Božanstva.

I nas Isus zove da se popnemo na visoko brdo, jer tu ćemo naći Njega, tu ćemo osjetiti Boga. U nizini, u baštinama, u sjetilnosti ne nalazi se Bog, a niti se osjeća njegova blizina. Zove nas da se krilima molitve, dobrih djela i božje ljubavi uzdignemo na visoko brdo, gdje su užitci čišći nego na zemlji.

„Ali tko će uzaći na goru Gospodnju?“, pita prorok — i odgovara: „U koga su nevine ruke i čisto srce“.

K Bogu se ne dolazi s grijesnom dušom; Njega se ne osjeća i ne vidi, ako nam duševni vid nije čist od malenih strasti.

I zato se, najprije, očistimo. U sv. isповijedi mi čistimo svoje duše od svih zlih djela, opakih misli i neljepih riječi. Na sv. isповijed, zato, kroz ovo kozirmeno vrijeme da svaki od nas, opet, u sebi osjeti Boga, i postane dionik Božje naravi.

Po posvećujućoj milosti Božjoj postajemo dionici Božje naravi, djeca Božja. Kristovo preobraženje na brdu Tabor slika je našeg duševnog preobraženja koje milost Božja u nama prouzrokuje poslije sv. isповijedi.

Podlistak

Ustipci

Svečani trenutak

Upravio putem s ovoga kraja Tudor, a s onoga Tadija. Starkelja jedan, starkelja drugi. Put je ravan i čist, nju ne pomaže, kad njihov korak nije čist i upravno odmijeren, već gegav i nešuran.

Ako nije sve ovo sigurno, jest to, da je jednom i drugom lulu u ustima i medu zuburinama im se kamiš valja. Po dimu iz Tadijine raspoznaješ, da njegova kuri, a Tudorova je zakisla i zadušena.

Kad se jedan drugome primakoše, ni pomoz Bog! — Za junačko se ne propitkuje zdravljje, već Tudor nakrije čeosastu glavu, očima izvrnio i htio bi na Tadijinoj luli svoju pripaliti. Zakreće glavom jedan, zakreće drugi, čelom u čelo ko prazi tuckaju i udaraju, a lulu, i u njojži žestoku prdušuju, pricikaju. Najstrag, kad se, čak, i iza isprazne i prenebesne psostti jedna druga ne doći, trže Tudor svoju

Na braniku

Božanstva dalekog Istoka

Moguće ste čuli za konfucionizam i brahmanizam. To su dvije vjere, koje su raširene na Istoku: U Kini i Indiji.

U što vjeruju konfucievci?

Temelj njihovog vjerskog nauka su dva vrhovna božanstva: Gospodar neba i Zemlja.

Dakle oni ne vjeruju u jednoga Boga. Za njih je nebo jedan bog, a zemlja drugi. A to je isto što i mnogo goboštvo. Uz ta dva vrhovna božanstva časte i neke više duhove. Ali je zanimljivo, da ti duhovi za njih nisu osobna bića. Samo ih, nekako, zamišljaju u svojoj glavi i tako, zapravo, časte svoje umišljanje.

Svaka vjera mora imati i neka čudoredna načela, prema kojima se svi vjernici moraju u životu ravnati. Tako i konfucievci imaju pet glavnih zapovijedi: Poštovanje prema roditeljima, starješinama i vladarima, a onda ljubav prema ženi i prijatelju.

Velika Kina je skoro sva zadahnuta tom vjerom. Oko 280 milijuna duša čamj u sjeni konfucionizma.

Sada nešto o brahmanizmu.

Kao što knofucievci imaju ime od svog prvog osnivača Konfucija, tako se i brahmanci prozvate po svom najvećem bogu Brahmanu. A Brahman znači isto što i molitva.

Kod njih je čudno to što je najviše božanstvo Brahman srednjega roda, i iz njega, nekoć, proizade božanstvo muškoga roda koje se zove Brahmana.

Razvoj božanstva tu ne prestaje. Iz Brahma, koji oživljuje čitav svijet, rodiše se svi staleži među ljudima. Tako su, na primjer, trgovci izašli iz Brahma trbuha, a obrtnici iz nogu. Na koncu će se, opet, svi stvorovi povratiti u Brahma.

Čovjek poslije smrti ne miruje. Seli se iz kamena u biljku, iz jedne životinje u drugu, dok se potpuno ne

Uzadimo, dakle, na visoko brdo, poletimo do nogu svećenika i skrušena srca ispunjeno svoj grijeh. I bićemo sretni!

Zašto se Isus preobrazio pred apostolima? Ne zato da o Njemu govore i da Ga hvale. Ta On im je zbranio da ikomu o tomu pričaju, dok on ne uskrse od mrtvih. — Drugi je tome razlog.

Isus je mislio na Golgotu. Do koji dan će ga vući po ulicama jerušalemanskim kao razbojnika i nitkova. To će biti teški čas za njegove učenike, i da se ne sablasne, da ne smalakšu, pokazao im je tko je on. Htio im je reći koja radost ih čeka, ako budu Njega slijedili.

Kao što je uspon do vrha brda bio težak, isto je tako težak i uspon do raja.

Ali radnik veselo radi, kad se na-

iz ustiju i s njome će dva, tri puta o zid, pa je od sebe vrndalji.

— Nosi te napasti od mene, kad te već igda u usta turio! A da si i ti, Tadija, čovjek, ne bini ti. Manje srdze, manje psosti, kesa gojnja i kašljutina iz prsiju tanja.

Ne znam, hoće li Tadija poslušati njegov svjet. Ciglo što vidim, to je, da svaki opuči svojim putem, kud koji odumio. Tadija na sav mah odusiva, a Tudor je u ustima gologlav kameni.

Obična popijevka

— Ajde, moja Jelice, dušo i srce; ne nakanjavaj se. Zar ne vidiš, da je sunce dobrih oskocišta, a ti se još oko kuće oblizivaš, umjesto da si već u vinogradu i kopas? Tko radi, taj i ima, a badavadžiji ni u pojati konakovista.

— Sve je ovo i ovako nanizala postarija majka udovica svojoj ugojnoj kćerici Jelici.

Jelica se maši motike, njome se zametnu, te upravi cestom u polje. Netom je mričak poodmakla, ogleda se, da se uvjeri, gdje joj je majka, pa će pod glas:

očisti od svoje tjelesnosti i grijeha, a onda izlje u Brahma.

To je njihova vjera u posmrtno seljenje duša.

I oni imaju svoja čudoredna načela. — Prema njima je najviše svršenstvo čovjeka u tomu, da u sebi uguši sve želje i težnje. Dobre i zle. Pa i samu želju za životom!

S tim brahmanskim duhom diše oko 220 milijuna Indijaca.

Sto ćemo na sve to reći?

Sigurno je da se konfucionistička vjera, sa svoja dva vrhovna božanstva, protivi zdravom razumu. A drugo: ona nam ne zna ništa reći o tome: — Zašto smo na ovom svijetu, i što nas čeka poslije smrti. — Dakle ne zna odgovoriti na dva temeljna vjerska pitanja koja najviše zanimaju čovječanstvo.

S brahmanizmom je ista stvar, iako malo različita. Za njega je Brahma s čitavom zemljom i sa svim stvorovima jedno božanstvo. Tu ljudi nemaju lične osobnosti. Oni su dijelovi samog božanstva. — Taj nauk se, u znanstvenom svijetu, naziva panteizam.

A i nauk, da u sebi moramo zatomiti sve težnje i želje, koči svaki napredak, vodi u mrtvilo i tako ubija život u korijenu.

Zar ne, da su, prema tomu, i konfucionizam i brahmanizam daleko od istine? — Jer istina je samo jedna, a u njima se ona sigurno ne nalazi!

Duša pobijeđuje.

Zivot je zamršen. Više puta i strašan u svojim crnim dubljinama. Zato, toliko puta, duša postaje rob tijela i počne pomalo gubiti onu Božju ljepotu koja se u njoj nastani na krštenju.

Ali mi smo ljudi vjere i nade. Mi, još uvijek, nepokolebivo vjerujemo u istinu i dobrotu.

da dobroj plaći, seljak se rado muči, kad gnu rodi loza. I mi moramo biti veseli pri radu oko spasenja duše, jer nas čeka obilna i velika plača.

Mnogi danas porugljivo govore: Na zemlji ti je raj i pakao.

Znamo da je život mnogih na zemlji težak: Mnogo ih je bez kruha i odjeće, i mora se promijeniti ovo stanje, da život bude, i u materijalnom pogledu, dostačan čovjeka, stvara Božjeg.

Ali nije vjera u raj kriva današnjem zлу, nego baš nevjera. Oni koji kažu da nema raja, da je zemlja sve, ti su prouzročili današnju bijedu, jer su dali neobuzdanu slobodu maloj četi, koja, bez obzira na zakon Božji, gazi opća ljudska prava.

Raj, to je naš cilj! A on daje i najbolji smisao našem duševnom i tjelesnom radu.

„Trzaj snagom na tudemu sadu, Kad urodi, zobati ne dadu.“

Prošaste nedjelje bile su prve napovijedi Jelićine, a iza trećih će slijediti vjenčanje i njezin odlazak u treće selo.

Da ne smjeraju na to rijeći: „Kad urodi, zobati ne dadu?“

Je li to baš tako?

Da je Makarije krivokletnik — govorili neki.

Sramota je to i govoriti tako bez ikakva temelja! — nasnu seoski glavar na nekoliko seljana, koji su svoga suseljanca htjeli opanjkatiti sa golom zločinu, kakvim se u poštenom svjetu i smatra kriva kletva.

— Kakva dokaza iznosite za takve bljezgarije?

— Uračunav ono juče na sudu, tri puta sam ga dosada čuo i video, da prije nego digne tri prsta na zakletvu, sveder kašljuka i pljučka — starina će Jadre u supor glavaru.

— A kad on ne kašljuka? — posredno se nasmija glavar.

Još je prošaste godine liječnik ustanovio, da Makarije boluje na žen-

Jeste li kada stajali pred vratima kojeg samostana? I nije li vam, tada, glavom proletjela misao, da iza onih debelih vratiju žive samo ljudi koji su očajali u svijetu i, mjesto tjelesnog, počinili duševno samoubjstvo?

Tako, siguran sam, mogu misliti samo oni koji ne znaju što znači vjera, Bog i duša.

Medutim, čujte i ovo!

Još i danas se piše i govori o glasovitoj umjetnici Evi Lavallière. Poslije nego je svojim davnim nastupima na kazališnim pozornicama zadivila najkulturnije ljudi, odrekla se slave i bogatstva, i povukla se u svete samostanske tišine.

I to nije jedini slučaj! — Svaki dan sve češće čujemo, kako se po koji državnik, učenjak ili umjetnik odrice svijetu i stupa u samostan.

Nije mnogo od toga da su se, u samostanu, potpuno posvetile Bogu poznate kazališne glumice u Parizu Ivonne Hautin i Suzanne Delorme. Ovih dana ostavlja Parižane i kazalište Marisa Wendling i ulazi u novicijat misionarskih sestara u Lyonu.

Kako to protumačiti?

To su velike pobede nad tijelom. Kad duša potpuno uvidi veličinu Božje, zemlja se prikaze kao malena i ništa, i njezini je se stanovnici odriču.

Samostani su dokaz, kako Bog ne odjeljivo privlači duše!

Medu nama

Lovimo miševe!

Najprije ću vam reći to, da ovi retci nisu priča koja se porodila u mojoj glavi. Čitalo sam ih u jednom slovenskom dnevniku. — A vi ih, evo, čitatite i u našem jeziku.

U Portugalu živi siva sila miševa. Vlasti, da ih što brže utamane, obećaše svim mišolovcima lijepe nagrade.

— Tamo, naime, mnogi slabo plačaju poreze. Zato su, u prvom redu, baš takvim nemarnjacima poslali poziv da love, za nagradu, miševe, eda, poslije, mogu s tom nagradom isplatiti zaostali porez.

Zar ne, da je ta misao pametna? Ja sam za nju toliko oduševljen, da bih je, kad bi mi bilo moguće, i kod nas proveo.

Miševi i kod nas prouzrokuju mnogo štete. Koliko samo pojedu krumplira, žita i ostale hrane! Koliko proglađuju vreća, škrinje i dasaka!

Ali miševi ne štetuju samo u privatnim kućama, nego i u državnim. To su miševi posebne vrste. I mnogo su pogibeljni, a naravno i veći, od onih običnih u našim kućama.

Mišlim da bi se baš dobro isplatio državnoj upravi, kad bi, za „pobjiranje“ tih naših najškodljivijih miševa, raspisala posebne nagrade. I kad bi nam ih uspješno potpuno uništiti, sigurno bi se mogli iz poreznih knjiga

Po državi

IZBORI ĆE BITI. Tu i tamo se počelo govorkati da se izbori, koje je današnja vlada napovijedala za 5 svibnja, neće vršiti. Međutim se, s mjerodavne strane, oprovgavaju sve te glasine i ponovo se tvrdi, da će se u najavljeni dan ići na izbore.

SELJACI U SAMOCI. Sve više se uvida potreba i važnost duhovnih vježbi. Nije, onda, čudno da se već i među seljaštvo provadaju. Tako je, početkom ovog mjeseca, o. dr. Sibe Budrović, za seljake u Klanju, održao trodnevne zatvorene duhovne vježbe. — Tako treba. U dubljinu!

ZEMLJARINA SE SNIZUJE. Prošlog mjeseca je izašla uredba, koja predviđa djelomično sniženje zemljarine za god. 1935. Zemljarina će se, kao i dosad, računati na 10 posto od čistog katastralnog prihoda, samo će se taj čisti prihod smanjiti za 20 posto kod oranica i vinograda, i to samo u onim krajevinama u kojima su oni glavni prihod težaka. — Dakle to vrijedi i za naše vinogradare.

NASE SREDNJE SKOLE. U našoj državi imamo 172 gimnazije i jednu realku u Beogradu. Učiteljskih škola imamo 37.

VINOGRADARSKI KONGRES. U Vršcu se je, od 15–17 ovog mjeseca, održao četvrti zemaljski kongres vinogradara. Sačuvani vinogradari su vijećali o ukidanju državne, banovinske, a, djelomično, i općinske trošarine na vino; o zabrani sađenja loze u ravniciama i zemljistima, u kojima dosad nije bila sađena, o zabrani popravljanja viših sladonormi i razduženju seljaka.

PROGOVJEDI PREKO RADJA. Poznati slovenski propovijednik dr. Mihail Opeka propovijedače, svake nedjelje kroz korizmu, u ljubljanski radio o otajstvu Božjeg oproštenja.

SUMPOR BEZ CARINE. Splitska trgovacka komora je uputila na nadležna ministarstva molbu, da dozvoli, radi današnje krize, uvoz sumpora bez carine. Ministarstvo poljoprivrede je usvojilo molbu i odredilo, da će se sumpor moći uvažati bez uvozne carine za šest mjeseci, i to od 1. ožujka ove godine.

IZMJENA NOVČANICA OD 1000 DINARA. Narodna banka pozivlje sve koji imaju novčanice od 1000 dinara s nadnevkom od 30 studenoga 1920 da ih što prije zamijene s novim novčanicama, premda rok za njihovu izmjenu ističe tek 4 svibnja 1936. Povlačenje obrazlaže time, što su se ponovno pojavile u prometu krivotvorene hiljadice tog datuma.

JADRAN U FILMU. Već su njemačka filmska društva izradila nekoliko uspješnih filmova u Dalmaciji. Sad se spremo jedno veliko francusko filmsko društvo da snimi najlepše pojave na našoj jadranskoj obali.

SKUPA RUKA. Zagrebački liječnik dr Branko Bressan, koji je bio uposlen na Röntgenu radničkog udruženja OUZOR-A, morao je, radi djelovanja röntgenskih zraka, otkinuti ruku. Aparat, naime, nije bio opskrbljen zaštitnim uredajima, premda je dr Bressan to, više puta, zahtijevao. Zato preko suda traži od OUZOR-a da mu za izgubljenu ruku platí milijun i 200 hiljada dinara.

DOBIO 400.000 DINARA. Zgoditak od 400.000 dinara dobio je na lutriji jedan trgovacki pomoćnik iz Bosanskog Šamca. — Kad se sreća nasmije...

bavila, a mi svi bili zdravi i veseli? — uskrivelja vratom blijeda Stana, a gubicom izbaci.

— A da šta si ti već ona? — ljubopitno će Manda.

U to u Mandinu kokošnjaku zakrakoli kokoš. Bit će, da je snesla jaje. Stana sklisi i brže bolje uleti u kokošnjak, gdje zateće šarastu kokoš kako se, taman, sa grijezda izdiže i javlja.

— Dašta je ovo? — izvi Stana treskutljivim glasom i upre prstom u grijezdo i u kokoš.

— Vidi vrata! — zblanu Manda, ko da je iz najguščih oblaka ispužla. — Vidi je, kako je hudoba grijezdo promijenila!

— Ko i ti što mijenjaš svoju dužnost te je hudobinom tkivom zamjenjuješ. Čuvaj se mojih jaja; i onako ti sotoniš neće u paklu ponestati.

Time obe jetvre stupe svaka na svoja vrata i zakračunaše se. U što će koja uprijeti, ne znam. Nu da Stana neće zaboraviti na svoju Sargu, na jaču i na jetrvin kokošnjak, o tome ne ma sumnje. Bi možda, da nestane Mandić s ovog svijeta. — Nu hoće li to biti, i kad će to biti?

Don Marko Vežić

Pismo uredniku

Gospodine uredniče!
Redovito pratim svaki broj Vašeg lista. Izvrstan je i samo Vam mogu dovoljni: — Nastavite u tom pravcu, jer takav je list nužno potreban našoj srednjoj i sjevernoj Dalmaciji!

Takvih katolika treba danas našem narodu kakve odgaja „Katolik“. Katolika, koji znaju i umirati — kako dovoljnute u jednom Vašem uvodniku.

Dà, baš taj mi se uvodnik osobito dopao radi svoje krvave savremenosti. Današnji katolici moraju biti spremni i na mučeništvo po primjeru prvih kršćana i hrvatskih predra, koji su krvili „za krst časni i slobodu zlatnu.“

— Katolici našeg vremena moraju biti borbeni!

Mi ne trebamo onih koji se skrivaju i koji, iz bilo kakvih obzira i obuzira, ostaju mrtvi posmatrači, izgovarajući se, da čekaju bolja vremena!

— U radu za Boga i svoj narod ne smijemo poznavati truda ni umornosti!

Naš hrvatski narod je katolički narod. Zato je najveći njegov neprijatelj onaj, koji mu pokušava istrgnuti iz dubine duše to katoličko uvjerenje.

Citajte našu povijest, pa ćete vidjeti mogu li se Hrvati zamisliti bez katoličke vjere. Sva naša draga povijest je ispisana veličanstvenim borbam i pobojdama: Pro Deo et patria za Boga i domovinu.

S katoličkom vjerom je započeo pravi život našega naroda, s njim nastavlja živjeti. I dok se bude držao nije neće i ne može propasti — kako reče, prigodom svog posvećenja, zagrebačkim katolicima mladi nadbiskup Dr Stepinac.

Vraćao sam se sa svog sedmičnog pohoda obližnjem selu. — Već sam bio zašao medu prve kuće našeg grada: medu stanove kremenitih hrvatskih crvenkapka.

Lijepo je vrijeme, i što nije na polju, to je pred kućom.

U nekom dvorištu, pod razgranjenom krošnjom hrastova debla, posredala se djeca oko starca. To je bio djed koji je, polako, s obilnim objašnjivanjem i proširivanjem, čitao „Zatne legende“ I. E. Šarića.

Riječ nadbiskupa-pjesnika dočaravale su sunčanu Palestine, dražesni Betlehem i maleno Djetešće u nekoj tajanstvenoj ljupkosti. Djeca su pomnivo slušala, i glavice su se tiskale jedna uz drugu. Sad bi nešto zapirkivala djeda, a sad prepričavala leđe o malom Isusu.

Medu njima i oko njih kao da je titrao neki andeoski smiješak. Kao da je sam Isus u njihovom krugu.

Plavetnilo neba, čistoća zraka i topao, ko srebro zvonak, smijeh što se širio dvorištem — sve me je to razblažilo i očutjeh dah djetinjsjta i kršćanske nevinosti.

Uputih se dalje. I što sam više zalazio medu gradске kuće, u oku mi se odrazivala drukčija slika. Dječaci — pa i djevojčice — mladi i nedorasli, u grupama se potežu ulicama i pjevaju: „Sve za ljubav tvoju. Skinuo bili zvijezde s neba...“ — Dječaci zadirkili

— Katolicizam ima u sebi neizmerni moć! Moć božansku! — I mi katolici moramo biti toga svijesni.

Bog mora biti naše središte. Krist naš voda i učitelj.

Ko ne vrši dužnosti prema Bogu, taj ih neće, uvijek i svagdje, vršiti ni prema domovini, ni prema bližnjemu.

— Bog, uvijek, na prvom mjestu!

Tako su radili i naši predci.

Čujmo Krstu Frankopana, kako kliče: Spes mea in Deo — nada je moja u Bogu. Hrvatski ban Toma Bačić Erdedi je govorio: In Deo vici — u Bogu pobjedi, a ban Jelačić je imao „za lozinku: Sto Bog dade i sreća junačka.“

Sto više: Mnogi naši sinovi koji u životu nisu bili uzorni vjernici, koji su se katkad pokazali, i previše, slobodomni i nepravedni prema kataličkoj Crkvi, naglašavaju vjeru u pravednog Boga. Tako je narodni buditelj dr Ante Starčević imao za načelo: Bog i Hrvati, a Stjepan Radić: Vjera u Boga i seljačka sloga!

Dakle, ko nastupa proti vjeri taj ne može biti pravi sin hrvatskog naroda, ma vikao on, na sve grlo, da jest.

To zapamtimo danas, sutra i uvjek!

— Sto nam, dakle, najviše treba?

— Treba nam uvjerenih katolika, katolika, koji će, svugdje i uvijek, visoko dizati barjak svoje vjere, katolika, koji će znati i umirati za nju!

A takve ljudi hoće da odgoji naš „Katolik“.

Stoga Vam čestitam, gospodine uredniče, na tako lijepom uređivanju i želim da u tom smjeru nastavite dalje. Ljubljana, 10. III. 1935. P. C.

Po svijetu

MALO SPORJE OD STRIJELE. Engleske željeznice postigle najveću brzinu. U jedan sat preveljuju daljinu od 110 klm. Tako je brzi voz iz Londona u Newcastlu stigao u 3 sati i 57 časova. Ta dva grada dijele 438 klm!

NAPREDAK VJERE. Nakon rata se u Alžiru sagradilo rano 100 novih crkava, od kojih su neke u samoj pustinji Sahari. — Kudagod se okreće nači ćeš nešto što ti govori o Egipatu.

RADI POREZA. Alžir je francuska kolonija. Tamo je ovih dana 2000 alžirskih seljaka i radnika, pod vodstvom načelnika države Jemmapesa-a, veoma žestoko demonstriralo protiv francuskoj vlasti, jer im nameće prevelike poreze.

ZABRANJEN FILM. Vlasti su u Sjedinjenim Američkim Državama, prema molbi bivšeg new-yorskog načelnika A. Smith, zabranile prikazati čehoslovački film „Ushit“ radi neudoređene golotinje. — Živjela Amerika!

SUKOB SA SOKOLOM. Beogradski novine pišu da je nastao sukob između čehoslovačkih katolika i Sokola. Povod je, kako kažu, bio članak vode slovačkog naroda, svećenika Hlinke, u kojem je ustvrdio da su Tirš i njegovi pristaše nekršćani i bezboši.

ZLATNA KADA ZA KUPANJE. Turški lječnici su darovali pretsjedniku turske republike Kemal-paši, za zasluge oko podizanja narodnog zdravlja, kadu za kupanje od čistoga zlata. Kemal-paša je primio dar, ali ga je odmah dao raspoliti i darovao ga ministarstvu za narodno zdravlje. — Bog zna, da li bi još koji državnik, na njegovom mjestu, tako učinio?

PROTUDRŽAVNO ĐELO. U Meksiku se ne smije nigdje poučavati vjeronauk. Koga uhvate u tom djelu straju ga u zatvor. Tako su u gradu Telepane zatvorene dvije djevojke, jer su u svojoj kući druge poučavale u vjeri. — Zbilja veliki protidržavni čin!

BORBA ZA NEZAVISNOST. Svjetska stampa mnogo piše o Austriji. Francuska, kao i mnoge druge države, svim silama nastoji da se Austrija ne spoji s Njemačkom, nego da sačuva svoju nezavisnost. Ali Nijemci, a mnogi i u Austriji, odlučno rade za taj spoj. — Radi toga su, eto, uznenireni mnogi mali i veliki ljudi.

KUĆE KOJIMA NE ŠKODI VATRA. Blizu Praga počeli su graditi kuće od slame koja se miješa s vapnom i nekim drugim sastojinama. Iz tog materijala se poslije režu ploče, slazu se jedna na drugu kao opeke i povezuju žbukom. Zanimljivo je da takve kuće ne može uništiti požar.

GRADANSKI RAT BIJESNI. U Grčkoj je nastao veliki gradanski rat koji je podigao bivši grčki ministarski pretsjednik Venizelos sa svojim pristašama. Venizelos bi, naime, htio srušiti današnju grčku vladu i opet doći na vlast. — Još uvijek se bore vladine čete s pobunjenicima, pa se ne zna kako će se pobuna konačno svršiti.

OGROMNI TROŠKOVI. Svojevremeno su razbojnici američkom pukovniku Lindberghu odnijeli sinčića i zatražili za njegovu otkupninu. Premda je Lindbergh isplatio tu otkupninu, nije mu dijete nikada bilo povraćeno. Nadoše ga umorenoga. — Sada su novine objavile troškove koje su Lindbergh i američka vlast utrošili u potrazi za razbojnicima. Troškovi iznajušu 629.000 dolara ili 30.000.000 dinara.

TRI METRA VISOK. U Aleksandriji živi mladić Muhamed Ghazi od 24 godine, koji je visok 2 metra i 95 centimetara. Pred četiri je godine, naime, u padu ozlijedio onaj dio mozga koji regulira čovječji rast i počeo veoma naglo rasti.

KRIST S RASIRENIM RUKAMA. U Južnoj Americi će se, na jednom brdu, podignuti veličanstveni Kristov kip koji će, visok 40 metara, stajati rasirenih ruku prema zaraćenim državama Peru i Chile. Na podnožju će biti upisano: „Ljubite se među sobom, kako sam i ja vas ljubio!“

ZELJA CARA VILIMA. Bivši car Vilim htio bi se povratiti u Njemačku. Već od svjetskog rata živi u Dornu u Holandiji, ali sada ga vuče želja u domovinu, jer tamo posjeduje ogromna imanja. Zna se da je Vilim najbogatiji Nijemac. — Ali, kako se čuje, Hitler mu ne dopušta ulazak.

NE POMAZU NIKAJAVA ZAŠTITNA SREDSTVA. Ako dove do kakvog rata najviše će se neprijatelja ubijati otrovnim plinovima. Zato sve države nabavljaju zaštitne maske, kroz koje ti plinovi ne bi mogli prodrijeti. Ali sada je ruski kemičar Kumakov izumio otrovni plin, protiv kojega ne pomaže nikakva maska.

Dva svijeta

vaju djevojčice, a ponekad se tako usmješa, da se, kao kakvi junaci iz „Crne noći“ ili „Gvozdene ruke“, počnu nabacivati kamenjem.

Stanite malo i prisluškujte njihove razgovore.

— Pazi — piskuće dvanaestgodišnjak s krovčastim kosama — pazi, ona me gleda.

— Znaš, ona crnka ide uvijek za mnem; uvijek mi je pred nosom. Prati me kao majmuni Tarzana.

Prosljedim dalje i gledam ih, u duhu, kod kuće.

— S braćom su osorni. Prema roditeljima nestrljivi i uvredljivi. Ne poslušni su. Neuredni.

Od školske knjige zaziru kao da neugodnog zadaha, ali, zato, s nasladom gutaju sloboda koja im dozivljuje u pamet likova njihovih, još neprocijelih, simpatija. Citaju i opise hajdučkih pothvata i pustolovina i zamišljaju, kako bi to bilo lijepo, kad bi i oni nešto slično mogli učiniti.

Gledam ih u crkvu, ali se stide držati u rukama molitvenik.

Naši dopisi

Drniš

POKLADNA ZABAVA. Dok su mnogi ludovali na raznim krabuljnim plesovima i u pijankama, dotele su nas u Katoličkom Domu društva Kat. Akcije razvesela doličnom zabavom. Na pokladni utorak omladinci su davali duhovitu komediju: „Začarano pismo“, kojom su dokazali, da se medju njima nalazi dobitnih glumačkih talenta. Ovom priredbom su nas uvjerili da će oni, pod zauzetnim vodstvom g. suca I. Simetina, lijepo napredovati i češće nam se na pozornici pokazati. Iste večeri kongreganistice su izveli šalu: „Gospoda Brušula ili vráži marun“, kojom su pobudili veliki smijeh. Ovom prigodom su, po prvi put, nastupila i djeca iz zabavišta Časnih Sestara s deklamacijama i pjevanjem. Nastup djece bio je za Drnišane pravo iznenadjenje, pa svi prisutni uvidješe, kolika je blagodat za našu varoš što su se nedavno u njemu nastanile CC. SS. Franjevke iz Šibenika.

PLES NE USPIJEVA! Dok su, nažlost, po drugim mjestima prepune plesne dvorane dotele, sa zadovoljstvom, ističemo, da je kod nas samo jedino društvo imalo „kuraže“ prirediti pokladni ples. Premda je ovo bio jedini ples ove sezone i usprkos velike reklame, odaziv je bio upravo porazan: dvanaestak muških i ženskih nadoša se u prostranoj dvorani. U dobroj nadji, da će drugi put biti bolje sreće opet ga prirediše na pokladni utorak, ali je tada dvorana bila još praznija. Svi jesni katolici znaju, kakvi su današnje plesovi, pa, zato, svaka im čast!

KORIZMENE PROPOVIJEDI. Kroz korizmu, u župskoj crkvi, propovijeda svake nedjelje O. P. Dr. Berković, a svakoga četvrtka O. A. Marušić. Prostrana crkva je kod svake propovijedi puna. Narod rado sluša riječ Božju.

Dragove (Dugi otok)

IZRAŽAJI NAŠE LJUBAVI PREMA PAPI. Budući se naš župnik tek pred nekoliko dana povratio sa šestmesečnog otstusta nijesmo mogli prirediti proslavu Papinog dana kako bismo htjeli. Ipak je, iako jednostavno, bilo lijepo.

Zvona su cijelom selu najavljivala da smo u očekivanju velikog i radosnog dana.

Na glavni dan proslave 3. III. 1935 bila je, preko sv. Mise, prigodna propovijed i zajednička sv. Pričest svih kategorija križarskog članstva. To je bio divan prizor. U malom selu, koje nema niti 400 duša, viđjeti gdje cvjet mladosti od 90 ljudi zajednički, i dostopanstveno, pristupa stolu Gospodnjemu!

Iza poslijepodneve služe Božje sve je nagrnuo u Križarsku dvoranu. Imali smo zajedničko sjelo Križarskog Bratstva i Sestrinstva. Neki su deklamirali, drugi predaval, a treći su oduševljeno pljeskali.

Duhovni vođa nam je govorio o Sv. Ocu, Hrvatima i Križarima. Klicanjem „Živio Papa“ i pjevanjem „De nebesa“ završili smo, za naše maleno selo, ovu veliku proslavu.

NAŠE VIJESTI. Prošlih dana povratio se, nakon šest mjeseci, naš župnik. Za vrijeme njegovog odsustva marljivo nas je posluživao velič. Don Srećko Pavić. On je, uz mnogo žrtava, uzdržavao naša društva, pa mu se, i ovim putem, najtoplje zahvaljujemo.

— Naša školska zgrada nalazi se pod krovom. Nadamo se da ćemo dojduće godine moći započeti redovitom školskom obukom. —

Soline (Dugi otok)

PROSLAVA PAPINOG DANA. Naša župa je lijepo proslavila XIII. obljetnicu Pape Pija XI. Crkvena proslava obavila se u nedjelju 24./II. uz učešće cijele župe. Svi članovi mjesnog Križarskog Bratstva, kao i sve Križarice pristupile su. Pričesti, a uz njih veliki broj župljana tako, da se je tog dana pričestilo dvije trećine župljana. Mješoviti dječji zbor skladno je otpjevao staroslavensku Adamčevu misu uz pratnju harmoniuma. Prigodni govor o veličini parinstva održao je naš dušobrižnik.

Trećega ožujka Križarsko Bratstvo i Sestrinstvo prirediće svečan akademiju u počast Pija XI. Na akademiju je došla ne samo Solinska župa, već i mnogi iz okolice, naročito iz Božave. Male Križarice dražesno su odigrale igrokaz: „Tko će biti najbliži Sv. Ocu?“. Tako su zanimivo prestavljale, da su gledaoci uporno zahtijevali, da ga opet ponove. Najzanimljivija je tačka

Kalendar Ožujak

N. 17	Il Koriz. nedjelja. Pačista
P. 18	Sv. Ćiril Jeruzalemski.
U. 19	„ Josip, zar, Bl. Dj. M.
S. 20	„ Niketa, biskup
Č. 21	„ Benedikt, opat.
P. 22	„ Oktavijan, muč.
S. 23	„ ton, biskup

Ušap

Sv. Josip

Uporedno sa sve većim štovanjem Bl. Dj. Marije među vjernicima raste i pobožnost prema sv. Josipu.

Gospodin je od vijeka odlučio da njegov Sin postane, u vremenu, čovjek i da mu Dj. Marija bude Majka. Isto je tako, u svojoj svemudrosti, odlučio, da sv. Josip bude djevičanski zaručnik Marijin, poočim i hranitelj Isusov i poglavari svete obitelji.

Sva je čast Bl. Dj. Marije u tome, da je ona Majka Božja. Iza časti Marijine nema veće časti od one kojom je Bog obdario sv. Josipa. On je othranitelj sina Božjeg i nijedan drugi čovjek nije iz usta samoga Boga čuo preplatku riječ: Oče moj! nego samo sv. Josip. I taj časni naziv ima on još i sada u nebuh.

Sv. Josip bio je djevičanski zaručnik bezgrješne Majke Božje. Bio je i glava sv. Obitelji. Isus i njegova Majka su ga slušali kao glavu obitelji i pokoravali mu se. — Da li je

itko ikada na zemlji imao veći ugled od sv. Josipa?

Sv. Josip bio je branitelj Božjega Sina protiv Heroda. Čuvao ga je i u Egiptu. — Ima li, dakle, na zemlji koga, koji bi bio moćniji zaštitnik od sv. Josipa?

Kako je bila velika čast sv. Josipa, tako je bila i velika njegova svetost. Ta je svetost, u tako uskoj vezi s Isusom i Marijom, sve više rasla, dok nije postigla tako veliki stepen, da se sv. Josip smatra, iza Majke Božje, najveći svetac.

Kao što se Majka Božja sada, u nebu, brine za Crkvu, tako i sv. Josip očinski misli na svetu Crkvu, na kršćansku obitelj i na pojedine članove otajstvenog Kristovog tijela.

Sv. Josip je nekoć, s boli u srcu, tražio dvanaestgodišnjega izgubljenog Isusa dok ga nije našao u hramu. Ali on još i danas ide za onim dušama, koje su, po grijehu, izgubile Isusa i vraca ih, po sakramentu pokore, opet k Isusu.

O koliki su se već grešnici, molili sv. Josipa, obratili Bogu!

Sv. Josip je umro u naručaju Isusa i Marije. Umro je sretno i sveto. Stoga je on zagovornik sretne smrti. Budemo li ga, često u životu, molili, da bude uz nas u času smrti, on će nam sigurno uslišati tu molbu i doći skupa s Isusom i Marijom.

Ne zaboravimo proslaviti sv. misom, Pricješću i dobrim djelima svetkovine sv. Josipa: 19. ožujka i svetkovinu Zaštite sv. Josipa u srijedu iza druge nedjelje po Uskrštu.

— Ko iskreno ljubi, ljubav će mu se užvratiti!

— Ko moli, biće uslišan!

Život Šibenika

ODBOR ZA EUHARISTIJSKI KONGRES. Preuz. biskup je imenovao diecezanjski odbor za veliki opći državni euharistijski kongres u Ljubljani. U Odboru su ušli kao predsjednik presv. don R. Pian, stolni prepozit, za podpredsjednika preč. don Joso Felicinović, konzultor, a za tajnika velič. dr. A. Kreša Zorić, biskupski tajnik.

SVECENICKO REDENJE. U subotu, na 16. o. mj., preuz. će biskup, u kapeli sjemeništa, podijeliti sveti red svećenštva g. Ivanti Odlešić koji je završio svoje nauke u Zagrebu.

BIRANJE KANDIDATA. Pred nekoliko dana su „izaslanici“ svih sela u šibenskom srezu izabrali za kandidata na Jevtićev listi g. dra Slavka Grubišić. Dotle nam je razumljivo. Ali desetog ožujka opet „prestavnici“ grada i svih sela izabrali su Jevtićev kandidata za srez Šibenik g. dra Marka Kožula. To je već malo teže razumjeti.

USPJELI KONCERTAT. U subotu, devetog ov. mj., pjevačko društvo „Kolo“ proslavilo je 35 godišnjicu svog osnutka i 85 godišnjicu života Tome Masaryka uspješnim koncertom. Nastupio je muški zbor s odličnim dirigentom g. prof. M. Stipičevićem, a ženski zbor i orkestar pod vodstvom g. Prišlina.

POST I NEMRS. U pondjeljak, utorak, četvrtak i subotu je samo post; u srijedu i petak je post i nemrs; u nedjelju nismo obvezani ni na post ni na nemrs.

13 UTORAKA NA CAST SV. ANTUNA u crkvi sv. Lovre započeti će u utorak dne 19. t. mj. Sv. Misa pred izloženim Svetotajstvom biće u 6.30 s. Vjernici će imati prigodu da pristupe sv. sakramentima isposnijevi i Pričesti i tako obave pripravu za blagdan čudotvorca svega svijeta.

RASPORED NEDJELJNOGA BOGORSIUŽJA. Katedrala sv. Jakova: U 6 s. župska tiha sv. Misa, u 9 i 9½ s. (školska) tiha sv. Misa, u 10½ s. svečana

bio krasni igrokaz: „Marijin barjaktar“, koji su odigrali Križari. Oči mnogih orosiše se suzama na prizor kad Marija čini čudo i osloboda sužnja Radojicu iz turskog rostva. Na koncu, uz pratnju harmoniuma, zapjevala se papina himna: „Jekni pjesmo“. Puk se raziskojo svojim kućama veoma zadovoljan, izrazivši želju, da im naši Križari i Križarice, naskoro, opet prieđe onako zanimivu i lijepu zabavu. — Bog živi!

sv. Misa, nakon koje korizmena propovijed u 11½ s. Popodne u 6 s. blagoslov. U četvrtak u 5½ s. ura klanjanja. U srijedu i petak u 7 s. naveče korizmena propovijed. — Dolačka župska crkva: U 7½ s. župska sv. Misa, u 2½ s. popodne „Put križa“. — Varaždinska župska crkva: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 2 s. popodne „Put križa“. — U četvrtak u 5 s. popodne korizmena propovijed. — Crkva sv. Frane: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10½ s., pjevana u 8 s., blagoslov u 4½ s. popodne. U utorak 19. t. mj. na blagdan sv. Josipa: U 5 s. ujutro pjevaće se lekcije, u 6 s. svečana sv. Misa, zatim tihe sv. Mise svako pola sata, dok će u 10½ s. biti svečana pontifikalna sv. Misa; u 5 s. popodne blagoslov se propovijedi. — Crkva sv. Lovre: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8 i 10½ s., pjevana sv. Misa u 9 s.; krunica sedam žalosti Bl. Dj. M. prije blagoslova u 4 s. popodne, pjeva se „Puna tuge“. U petak u 4 s. pp. „Put križa“. — Crkva sv. Dominika: U 7 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 3 s. popodne blagoslov, preko koga će se pjevati stihovi o muci Isusovoj „Priatelji moji“. — Crkva sv. Luce: U 9 s. tiha sv. Misa, u 4 s. pp. ura klanjanja. U pondjeljak 18. t. mj. u 5 s. pp. počinje trodnevna u čast sv. O. Benedikta s blagoslovom. U četvrtak 21. t. mj., na blagdan sv. O. Benedikta: U 5 s. jutrom pjevanje života (lekcije). Iza njih slijedi pjevana sv. Misa. U 10½ s. svečana sv. Misa. Oko 5 s. pp. blagoslov i cijelovanje moći svećenika. Preporuča se vjernicima, da se ovoga dana posluže potpunim oprostom, koji je udjeljio sv. O. Papa Pio XI. 17. X. 1929. Uvjeti su: sv. isposnijevi i pričest moleći još 6 Oč. 6 Zdr. M. i 6 Sl. Ocu na nakanu sv. O. Pape. Ovaj se oprost može dobiti toliko puta, koliko se puta uđe u crkvu sv. Luce uz navedene uvjete. Oprost traje od podneva 20. t. mj. do ponoći 21. t. mj. — Nova Crkva: U 8 i 9 s. tihe sv. Mise, u 2½ s. pp. „Put križa“ i blagoslov. — Crkva sv. Ivana: U 7 s. tiha sv. Misa. U utorak u 5 s. pp. pjevana Povečerjana i blagoslov. — Crkva sv. Duha: U 6½ s. tiha sv. Misa. — Crkva sv. Nikole: U 8 s. tiha sv. Misa. — Crkva sv. Nedjelje u Crnici: Sv. Misa u 7 s. — Sjemenišna crkva sv. Martina: U 8 s. tiha sv. Misa za puk.

MILODARI „KATOLIČKOJ KARITAS“. Da počaste uspomenu pk. Andelka Magazin: Burica Aurelija Din 15 i Forni

Marija Din 10. Da počasti uspomenu pk. Drine Stupin: Forni Marija Din 10. Da počaste uspomenu pk. Regine Starešina: Don Frane Soša (Turanj) Din 20 i don Ante Radić Din 10. Da počasti uspomenu pk. Sime Čavka: Don Ante Radić Din 10. — Svi ovima Odbor najharnije zahvaljuje. Ovi milodari u korist „Katoličke Karitas“ za Pučku Kuhinju primaju se u Trafici „Karitas“ (kraj knjižare g. G. Radića).

KNJIGE DRUŠTVA SV. JERONIMA za g. 1935. mogu članovi pridignuti kod mjesnoga Povjereništva u Trafici „Karitas“ (kraj knjižare g. Orge Radića).

U FOND NASEG LISTA darovaše:

presv. Don R. Pian 50; preč. Don J. Jurin 20. Mjesto čestitke presv. Pianu darova je velič. Don P. Wiederker 15 dinara.

Što drugi pišu

Vjerski prijelazi

„Jugoslavenski List“ koji izlazi u Sarajevu osvrte se na vjerske prijelaze u istom gradu u mjesecu veljači, pa kaže ovo: „Već nekoliko godina učestala je u Sarajevu praksa sa mijenjanjem vjeroispovijesti. Kako kod nas nema takvih „osobenjaka“, da bi studirajući dogme jedne druge vjere istu prigrili iz nekih viših pobuda, kao što je na pr. uvjerenje, to motive za religiozno dešidrenje ne trebamo daleko tražiti. To je ženjdba odnosno udaja.“

Borba jāča

„Hrvatska Straža“ piše da je nadbiskup iz Dubrovnika, msgr. Beckman, nakon svog putovanja po Evropi, dao američkoj štampi izjavu o stanju katolicizma u Evropi. U toj izjavi je rekao slijedeće: Našao sam u čitavoj Evropi život u praktičnu vjeru. To se naročito ističe u Njemačkoj, u kojoj je crkva u pravom smislu riječi progonjena. U toj je zemlji potpuno slobodno napadati crkvu, a ako je koji svećenik brani, progone ga ili ga, naprsto, nestane. A ipak je taj progon vanredno ojačao katoličke redove. Mnogo veći broj vjernika sluša sv. Misu nego prije, a isto tako ima mnogo veći broj primanja sv. sakramenata. Osim toga opazio sam, da sve to veći broj dobromislih ljudi prilazi Crkvi. Učeni ljudi povraćaju se Crkvi, kao najboljem čuvaru čudorenja i reda.

POSMRTHNA ZADRUGA SV. J